

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010298
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8720010298.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného O. I., trestne stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 16. februára 2022, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný
O. I., nar. XX. X. XXXX Z. A. Ľ., trvale bytom A., O. B. XXX/XX, okres Poprad,

je v i n n ý , ž e

dňa 31. 1. 2020 v čase okolo 20.00 hod. na Ulici Š. Č.. XXX Z. M. A., okres Poprad, v areáli miestneho futbalového štadióna, v pohostinskom zariadení zvanom C., napadol poškodeného Q. Č. J. K., okres Poprad, ktorého chytil za kapucňu vetrovky, ktorú mal oblečenú na sebe, túto mu preložil cez hlavu a takto cez kapucňu ho udrel sklenenou fľašou od alkoholu do oblasti jeho čela, nad pravé oko, kde v ďalšom jeho napádaní zabránil N. Č. J. U. K., ktorý sa medzi nich postavil a obžalovaný O. I. ich obidvoch vystrčil rukami cez vchodové dvere z pohostinstva von a vrátil sa dnu do pohostinstva, odkiaľ hneď obžalovaný O. I. z pohostinstva vytiahol za vlasy von pred vchodové dvere B. C. J. U. K., ktorý keď mu povedal, že napadol nevinných, tak ho obžalovaný udrel zovretou päšťou do oblasti úst a spôsobil mu tak drobné poranenie dolnej pery, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a keď poškodený B. C. od obžalovaného požadoval vysvetlenie, prečo ho udrel, obžalovaný O. I. sa k nemu vrátil a ešte raz ho udrel do oblasti tváre, na čo B. C. od neho utiekol na bezpečnú vzdialenosť, pričom tento skutok obžalovaný spáchal na mieste verejnosti prístupnom, závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

t e d a

sa dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 4. 5. 2020 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 63/20 zo dňa 30. 4. 2020 na obvineného O. I. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 31. 1. 2020 v čase okolo 20.00 hod. na Ulici Š. Č.. XXX v meste Svit, okres Poprad, v areáli miestneho futbalového štadióna, v pohostinskom zariadení zvanom C., napadol poškodeného Q. Č. J. K., okres Poprad, ktorého chytil za kapucňu vetrovky, ktorú mal oblečenú na sebe, túto mu preložil cez hlavu a takto cez kapucňu ho udrel sklenenou fľašou od alkoholu do oblasti jeho čela, nad pravé oko, kde v ďalšom jeho napádaní zabránil N. Č. J. U. K., ktorý sa medzi nich postavil a obžalovaný O. I. ich obidvoch vystrčil rukami cez vchodové dvere z pohostinstva von a vrátil sa dnu do pohostinstva, odkiaľ hneď obžalovaný O. I. z pohostinstva vytiahol za vlasy von pred vchodové dvere B. C. J. U. K., ktorý keď mu povedal, že napadol nevinných, tak ho obžalovaný udrel zovretou päšťou do oblasti úst a spôsobil mu tak drobné poranenie dolnej pery, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a keď poškodený B. C. od obžalovaného požadoval vysvetlenie, prečo ho udrel, obžalovaný O. I. sa k nemu vrátil a ešte raz ho udrel do oblasti tváre, na čo B. C. od neho utiekol na bezpečnú vzdialenosť, pričom tento skutok obžalovaný spáchal na mieste verejnosti prístupnom, závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad, pod č. k. 4T/100/2015 zo dňa 14. 6. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 1. 2018.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie a konštatoval nasledovné:

Obžalovaný O. I. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa v poobedňajších hodinách bol v pohostinskom zariadení zv. C. vo A., ktorého je prevádzkovateľom. V zariadení bolo pomerne veľa ľudí, možno aj 70, atmosféra bola dobrá. Prišli tam aj dvaja Rómovia, ktorí sa pýtali, či si môžu sadnúť. Z videnia ich poznal, nikdy nerobili problémy. Upozornil ich však, že nesmú požívať vlastný alkohol. Rómovia si kúpili v pohostinstve fľašku borovičky. Asi po polhodine poškodený Č. vytiahol vlastnú fľašku, o čom ho upovedomila čašníčka a na to šiel k stolu, kde títo Rómovia sedeli a upozornil ich, že nesmú piť vlastný alkohol. Povedal im, nech fľašu spracú alebo že im ju rozbije. K fľaši sa nikto nehlásil, tak ju chytil, hodil o zem a rozbil. Požiadal čašníčku, aby to prišla upratať, otočil sa, na čo Č. preskočil stôl, udrel ho do zadnej časti hlavy a roztrhal mu aj tričko pod pazuchou. Následne priskočil aj druhý Róm, ktorý ho začal šarpať, nechápe kvôli čomu a potom obaja ušli. Pri stole zostal sedieť len poškodený C., ktorý predtým kupoval fľašu a ktorému povedal, nech si ju zoberie a nech ide preč. C. mu povedal, že neodíde, že ju chce dopiť, tak mu povedal, že musí odísť, že zavolá mestskú políciu a vytlačil ho vonku z dverí. C. mu začal vulgárne nadávať, tak ho vytlačil vonku. Tí dvaja Rómovia sa vonku medzi sebou naťahovali. Keď vytlačil C. vonku, tak s nikým nemal žiadny konflikt. On nikoho neudrel, nikomu nedal fľašou po hlavu, vedel, že je v podmienke. Musel zakročiť, aby nebol problém z toho, že tam mali vlastnú fľašku, keby náhodou prišli colníci. Na lekárskom ošetrení po zranení, ktoré mu mal spôsobiť poškodený Č., nebol, lebo nebolo pre neho zdravie ohrozujúce. Súčasťou spisu je aj lekárska správa z centrálného príjmu z 31. 1. 2020, z ktorej vyplýva, že bol na ošetrení, nebolo v nej však konštatované nejaké zranenie, ale iba skutočnosť, že mal zvýšený tlak. V tejto lekárskej správe uviedol, že je pravdou, že mal zvýšený tlak a neudával žiadne poranenia.

Svedok poškodený Q. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná z videnia, nemá k nemu žiadny vzťah. Kritického dňa jeho kamaráti N. Č. Q. B. C. boli v krčme, kam on prišiel za nimi a sadol si k stolu a dal si dva štamperlíky borovičky, ktorú predtým kúpil v Bille. Následne prišiel k nemu obžalovaný, ktorý mu povedal, že tú fľašu má zobrať a má ísť von. Postavil sa, chcel si obliecť bundu, na čo obžalovaný tú fľašu zobral a udrel ho ňou po hlavu. Mal šťastie, lebo na hlavu mal čiapku aj kapucňu. Keď dostal fľašou po hlavu, ostal v šoku, nevedel, čo má robiť. N. Č. sa postavil, išiel ho brániť.

Ako reagoval B. C., na to si už nepamätá. Pamätá si, že I. potom vyhodil vonku jeho, aj N. Č. tak, že ich chytil za bundy rukami. Čo robil s C., to nevie, ale potom vonku udrel C. päšťou do pery. Vonku za nimi ešte utekal nejaký kamarát obžalovaného, ale on mu utiekol. Volal záchranku, potom prišla aj polícia. Aké poranenia utrpel, to si už nepamätá, ale bol na ošetrovaní v nemocnici. Bolela ho hlava asi týždeň, bral aj nejaké lieky. Odkedy bol odretý, začali mu vypadávať vlasy a občas má aj epilepsiu. Po ošetrovaní bol prepustený z nemocnice. Na hlavnom pojednávaní sa pripojil do trestného konania s nárokom na náhradu škody, nevedel však označiť v akom rozsahu. Do skončenia vyšetrovania si nárok na náhradu škody neuplatnil (čím zaniklo poškodenému právo uplatňovať si škodu v trestnom konaní), a preto ho súd do trestného konania s nárokom na náhradu škody nepripustil (uvedená skutočnosť nebráni poškodenému uplatňovať si škodu v rámci civilného konania).

Svedok poškodený B. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa prišiel do krčmy C. vo A. spolu s N. Č., kde si objednali fľašu, z ktorej popíjali. Po čase tam prišiel Q. Č. s nejakým malým chlapcom, ktorý si prisadol k nim a doniesol so sebou aj vlastnú fľašu alkoholu. Keby tú fľašu nedoniesol, žiadny problém by nebol. Hostinský, teda obžalovaný, ich upozorňoval, že nesmú piť z vlastných fliašiek, čo oni rešpektovali, ale Q. Č. nie. Namiesto toho, aby bol slušný, zobral tú fľašu a odišiel, začal vyskakovať na obžalovaného, bol agresívny a mal na neho hlúpe reči. Či nejako obžalovaného udrel, to nevidel, ale obžalovaný zobral tú fľašu a udrel ňou Č. po hlave. Potom vyhodil vonku Č., aj N. Č. a keď ich oboch zaslúžene dostal von, tak prišiel k nemu. Chytil aj jeho za vlasy a vytiahol vonku. On sa snažil nejako ten problém vyriešiť, ale potom udrel obžalovaný aj jeho do oblasti pery. Žiadne poranenia mu nevznikli. Na otázku, či okrem úderu do hlavy, napadol obžalovaný Č. ešte aj iným spôsobom, uviedol, že mu pretiahol bundu cez hlavu a asi dvakrát ho udrel päšťou do oblasti prednej strany trupu. Doplnil, že keby sa Č. správal korektne a poslúchol výzvu I. a zobral si fľašu a odišiel, nič sa nemuselo stať. Bol však agresívny, a preto to skončilo tak, ako to skončilo, lebo vytočil I. do nepričetnosti. Na otázku, či do konfliktu zasiahol aj N. Č., svedok uviedol, že po tom, čo obžalovaný udrel Č., N. Č. chcel zabrániť ďalšiemu konfliktu, chcel ich od seba oddeliť, ale aj on bol chytený zo strany obžalovaného a vyhodенý vonku.

Svedok N. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa spolu s B. C. po robote v krčme zvanej Kopačka popíjali fľašu, ktorú si tam kúpili. Do krčmy prišiel aj Q. Č. spolu s jeho bratrancom M. Č. a tiež s nimi popíjali. Č. si doniesol so sebou vlastnú fľašu pálenky, na čo k nim k stolu prišiel obžalovaný I. a pýtal sa, či je tá fľaša. Č. sa postavil, niečo I. aj povedal, na čo I. zobral tú fľašu a udrel ňou Č. po hlave. Na to sa postavil aj on, prišiel k nim a išiel ich rozbraňovať, ale I. ich chytil za odev a obidvoch (spolu s Č.) ich vyhodil vonku. C. ostal ešte v krčme. Keď už boli vonku, všimol si, ako kuchár išiel za I. a povedal mu, že toto sa nemalo stať, že nemal udrieť Č. fľašou, pričom videl, ako sa ešte medzi sebou naťahovali a I. udrel rukou C. do pery. Vonku vyšiel aj nejaký druhý chlap, ktorý ich začal naháňať, ale nikoho nenapadol. V prípravnom konaní okrem iného vypovedal, že samotný úder fľašou zo strany I. na Č. nevidel, lebo bol otočený, súčasne tvrdil, že videl, ako I. ťahal C. za vlasy vonku z krčmy. K vzniknutým rozporom uviedol, že videl, ako I. udrel Č. fľašou po hlave a nevie teda vysvetliť, prečo mal policajtom tvrdiť, že samotný úder nevidel, vo vzťahu k incidentu s C. uviedol, že už si nespomína, či I. ťahal C. za vlasy, ale spomína si, že C. mu to hovoril.

Svedok V. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa bol v krčme zvanej C. vo A.. Na okolnosti incidentu si pamätá už len matne, a to vzhľadom na odstup času, ale aj požitý alkohol. Pamätá si, že tam prebehol nejaký konflikt. Medzi kým, na to si už nespomína, ale v miestnosti si všimol nejakého Cigána, ktorý si držal hlavu a išla mu krv. Vie, že konflikt sa potom presunul vonku, ale čo sa tam odohrávalo, to už nevie. Nevie, aký konflikt sa tam odohral a medzi kým, pamätá si len to, že v krčme bol aj B.Á. C., ktorý bol jeho spolužiakom.

Svedok O. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa po práci bol v pohostinstve, do ktorého prišli aj traja alebo štyria Rómovia a ktorí tam popíjali vlastný alkohol. Pán I. im povedal, že nemajú čo piť svoj alkohol, na čo Rómovia začali podskakovať, nadávať mu a I. im zobral fľašu a hodil ju na zem. Rómovia začali do neho skákať, preskočili cez stôl, začali ho šarpať, ťahať za tričko, boli dvaja. Najprv preskočil k I. Č. a potom mu išiel pomôcť druhý Róm, ktorý do neho strkal, búchal ho, kričal. Pán I. na to reagoval tak, že kričal tiež, nechcel sa biť a potom jednému z nich dal facku. Táto udalosť sa však odohrávala v prístavbe pohostinstva a potom aj vonku. Akým spôsobom Rómovia opustili pohostinstvo, to nevidel, len počul, ako I. kričal, aby opustili pohostinstvo. Vo vnútri pohostinstva žiadny úder fľašou

nevidel. Nevidel na I.C., ani na Rómoch, ktorí mali byť v konflikte, nejaké zranenia, iba si všimol, že I. mal potrhane tričko.

Svedkyňa J. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že kritického dňa bola v práci ako čašníčka, v bare bolo plno ľudí. Vie, že došlo k nedorozumeniu medzi p. I. a poškodenými, ktorí si doniesli do baru vlastnú fľašu alkoholu a ktorí alkohol konzumovali. P. I. sa na to ohradil. Čo sa stalo s tou fľašou ďalej, to nevie, ona len počula, ako sa fľaša rozbila. Šla po metlu a pozametala rozbité sklo. Počula, ako obžalovaný a poškodený po sebe kričali. Čo sa dialo ďalej, to nevie.

Svedkyňa V. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase incidentu v Kopačke sedela v strednej miestnosti pri barovom pulte, pričom p. I. sedel vo vedľajšej miestnosti v prístavbe pri nejakej partii, s ktorou hral karty. Zaregistrovala, ako nejaká skupina ľudí si doniesla vlastnú fľašu alkoholu, na čo sa p. I. ohradil, že sa to nesmie, vyzval ich, aby odišli. Oni neposlúchli, tak im fľašu zobral, rozbil ju o zem. Videla, ako ju hodil o zem medzi dverami a potom registrovala už iba hádku. Čo bolo ďalej, to nevie. Žeby niekto roztrhal p. I. nejaké oblečenie, to nevidela.

Svedkyňa T. L. vypovedala, že keď šla do pohostinstva kúpiť si cigarety, v ktorom bolo plno ľudí, prišla k baru, kde sa rozprávala s čašníčkou a počula, ako p. I. povedal nejakej partii, ktorá tam sedela, aby si zobrali alkohol a odišli von. Oni ho nepočúvli, tak p. I. zobral fľašu a hodil ju o zem. To videla cez otvorené dvere a videla potom ešte, ako s ďalšou osobou, ktorá sa volá C., jedného po druhom povyhadzovali z krčmy von. Čo sa dialo vonku, to nevie, len vie, že p. I. sa po čase vrátil a hral ďalej karty. Nevidela žiadnu bitku, ani to, že by p. I. napadol niektorého z poškodených. Vie, že p. I. mal na konci roztrhané tričko, že poškodení ho napádali, skočili na neho. I. nikoho nenapádal, on bol napádaný. Ako sa mu roztrhlo tričko, to nevie. Poprela, aby svoju výpoveď vopred preberala s obžalovaným. Potvrdila, že neskôr po incidente ju obžalovaný zamestnal u seba ako upratovačku.

Svedok V. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že incident z pohostinstva si pamätá už len matne, navyše mal aj dosť požitého alkoholu. Vnímal len, že sa niečo dialo, ale samotný konflikt nevidel. V miestnosti si všimol len nejakého Cigána, ktorý si rukou držal hlavu, z ktorej mu išla krv. Vie, že konflikt sa potom presunul vonku. Čo sa tam však odohrávalo, to netuší. Pamätá si, že keď odchádzal z pohostinstva, vonku boli už policajti. Nevie, aký konflikt sa tam odohral, ako prebiehal a medzi kým. Všimol si však, že v krčme bol B. C., ktorý bol jeho spolužiakom, a preto tento uviedol aj jeho meno, že aj on bol v krčme.

Z lekárskej správy z Nemocnice Poprad zo dňa 31. 1. 2020 vyplynulo, že o 21.24 hod. došlo k ošetreniu Q. Č., u ktorého bola konštatovaná pomliaždenina v oblasti hlavy s tým, že ide o úraz ľahký, bez práceneschopnosti, s tým, že menovaný pri ošetrení uvádzal, že bol napadnutý inou osobou tak, že bol udretý sklenenou fľašou do oblasti hlavy, ktorá sa rozbila. Dňa 1. 2. 2020 o 19.35 hod. došlo k ošetreniu B. C., u ktorého bolo zistené pomliaždenie dolnej pery a brady bez práceneschopnosti s tým, že menovaný k pôvodu poranenia uvádzal, že dňa 31. 1. 2020 o 20.00 hod. bol napadnutý známou osobou, keď bol udretý päšťou do oblasti úst a brady. Súčasťou spisu je aj lekárska správa o ošetrení obžalovaného O. I. na Centrálnom príjme Nemocnice Poprad zo dňa 31. 1. 2020, v jeho prípade neboli konštatované žiadne poranenia, bola zistená dehydratácia po alkoholovom excese a tlaková propulzia pri strese a alkoholovej ebriete.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení, zápisu o dychovej skúške, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, oboznámením kamerového záznamu, registra trestov, výpisu evidencie priestupkov, charakteristík obžalovaného a ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Obžalovaný z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, bez negatívnych poznatkov, v registri trestov má od r. 2005 celkovo 6 záznamov, všetky z nich sú spojené s fikciou neodsúdenia. K poslednému odsúdeniu obžalovaného došlo na podklade rozsudku Okresného súdu Poprad 4T/100/2015 zo dňa 14. 6. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 1. 2018, v ktorom konaní bol odsúdený pre trestné činy podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov do 1. 2. 2020. Vzhľadom k tomu, že od skončenia skúšobnej doby uplynulo už viac ako 2 roky, uvedené odsúdenie je ex lege spojené s fikciou neodsúdenia.

Na základe vykonaných dôkazov, hodnotiac tieto jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti, mal súd dostatočne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a že tento spáchal obžalovaný. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti v celom rozsahu usvedčujú vypočutí svedkovia poškodení Q. Č. Q. B. C., ktorí vo svojich výpovediach tak z prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom jednoznačne popisovali okolnosti ich napadnutia zo strany poškodeného, ku ktorému malo dôjsť kritického dňa v Pohostinstve C. vo A.. Ich výpovede potvrdzujú aj ďalší vypočutí svedkovia, a to N. Č., ale aj V. I., ktorý síce uvádzal, že samotný incident nevidel, videl však jedného z poškodených, ktorý si držal hlavu, z ktorej mu išla krv. Je potrebné v tomto smere poukázať, že obrana obžalovaného bola založená na tvrdení, že žiadneho fyzického napadnutia sa nedopustil a že fľašu, ktorú držal v ruke, iba hodil na zem. Túto jeho obranu potvrdzovali aj obžalovaným navrhnutí svedkovia, no súd vzhľadom na vykonané dôkazy mal pochybnosti o hodnovernosti ich výpovedí, pretože išlo o osoby, ktoré boli buď v kamarátskom vzťahu s obžalovaným alebo boli jeho zamestnancami, čo nepochybne mohlo mať súvis so snahou pomôcť obžalovanému. Navyše je potrebné zdôrazniť, že tvrdenia poškodených o napadnutí potvrdzujú aj lekárske správy z ich ošetrovania, naopak lekárska správa o ošetrovaní samotného obžalovaného nekonštatuje, aby tento mal nejaké poranenia, čo nekorešponduje obrane obžalovaného o tom, že on bol napadnutý. Na základe uvedeného potom súd mal vinu obžalovaného za preukázanú a jeho obranu za vyvrátenú.

Z hľadiska právnej kvalifikácie potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, pretože sa dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (za zbraň v tomto smere je potrebné považovať sklenenú fľašu, teda predmet, použitie ktorého vyvoláva účinnejší útok proti telu iného. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričítanosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana verejného poriadku. Medzi protiprávnym konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

U obžalovaného súd nezistil existenciu poľahčujúcich, ani priťažujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona. Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria dané ustanovením § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu, ale aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Za uvedené konanie obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 rokov. S prihliadnutím na základné kritéria rozhodné pre ukladanie trestu, ale aj osobu páchatela a okolnosti skutku, potom súd mal za to, že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, pričom pre jeho naplnenie aktuálne bude postačujúca aj hrozba výkonom trestu odňatia slobody, a preto trest vyslovil ako podmienený a za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 18 mesiacov.

O náhrade škody vo vzťahu k poškodeným súd nerozhodoval, keď poškodeného Q. Č. v priebehu hlavného pojednávania nepripustil do trestného konania s nárokom na náhradu škody, ktorú si síce v konaní pred súdom uplatňoval bez bližšej špecifikácie, no na druhej strane takýto nárok je možné uplatňovať len do skončenia vyšetrovania, čo v danom prípade sa nestalo. Táto skutočnosť nebráni poškodenému podať žalobu v rámci civilného konania. Poškodený B. C. si nárok na náhradu škody neuplatnil.

sa dopustil slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.